

Ο Φυλλοβόλος και ο Αειθαλής

“Πριν από πολλά χρόνια, υπήρχαν δυο φίλοι αγαπημένοι. Δύο φίλοι που δεν αποχωριζόταν ποτέ ο ένας τον άλλο. Τα ονόματά τους παράξενα, αλλά δεν είναι και η πρώτη φορά που ακούμε τέτοια. Ο Φυλλοβόλος και ο Αειθαλής, ήταν δυο δέντρα φυτεμένα δίπλα δίπλα στη μέση ενός μεγάλου κήπου. Έμοιαζαν πολύ αλλά ήταν και τόσο διαφορετικοί. Από τη μια ήταν και οι δυο ψηλοί, λυγρόκορμοι και φορούσαν σχεδόν ίδια πράσινα ρούχα. Από την άλλη ο ένας ήταν πάντα χαρούμενος ενώ ο άλλος γκρίνιαζε συνεχώς.

-Βαριέμαι, έλεγε ο Φυλλοβόλος στον Αειθαλή. Κοίτα με πώς είμαι! Πάντα με τα ίδια ρούχα.

-Και τι έχουν τα ρούχα σου; Όμορφα, πράσινα και συχνά πλένονται από την βροχή. Και τα δικά μου το ίδιο. Αλλά μου αρέσουν πολύ και δεν θα τα άλλαζα με τίποτα!

-Εγώ όμως τα βαριέμαι.

Η γκρίνια του Φυλλοβόλου συνεχιζόταν για πολύ καιρό. Και ο Αειθαλής ήρεμος και με υπομονή τον άκουγε να γκρινιάζει και προσπαθούσε να τον ηρεμεί. Τόσο πολύ αγαπούσε το φίλο του. Μια μέρα από δίπλα τους πέρασε ένας γεράκος, ντυμένος με χοντρά καφέ ρούχα. Μόλις πλησίασε άρχισε να κάνει κρύο. Στάθηκε και άκουσε τον Φυλλοβόλο να γκρινιάζει ενώ ο Αειθαλής του μιλούσε με ηρεμία, προσπαθώντας για άλλη μια φορά να τον καθησυχάσει. Τους λυπήθηκε και θέλησε να τους βοηθήσει.

-Μπορώ να σας βοηθήσω, είπε. Είμαι το Φθινόπωρο.

-Και πώς θα μας βοηθήσεις; ρώτησε ο Φυλλοβόλος.

-Ξεκίνα εσύ σιγά σιγά να βγάζεις τα παλιά σου ρούχα και θα σου στείλω εγώ καινούρια με τη φίλη μου την Άνοιξη, είπε και έφυγε.

Έτσι και έγινε. Ο Φυλλοβόλος έριξε αργά αργά τα παλιά του ρούχα και η Άνοιξη του έφερε καινούρια. Από τότε μια φορά το χρόνο ο Φυλλοβόλος αλλάζει ρούχα. Έπαψε να γκρινιάζει και μαζί με το φίλο του τον Αειθαλή (ακόμα δίπλα δίπλα βρίσκονται), σκαρφίζονται καμιά αστεία ιστορία πού και πού, για να περνά η ώρα, και πλέον περνά ευχάριστα, χωρίς γκρίνια!”

